REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
STALNA SLUŽBA U KRAPINI
Krapina, Trg dr. Mirka D. Grmeka 1

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Krapini, po sucu Barbari Čuček kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Jurice Babačića, OIB: 73902450201 iz Zagreba, Gustava Krkleca 29, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Vukušić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Grada Zagreba, OIB: 61817894937 sa sjedištem u Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, kojeg zastupa punomoćnik Filip Gereci, odvjetnik iz Zagreba, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 27. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja Domagoja Vukušića, odvjetnika iz Zagreba i punomoćnika tuženika Filip Gereci, odvjetnika iz Zagreba, 5. studenog 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu, OIB: 61817894937, sa sjedištem u Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, platiti tužitelju Jurici Babačiću, OIB: 73902450201 iz Zagreba, Gustava Krkleca 29, iznos od 8.878,50 EUR (slovima: osam tisuća osamsto sedamdeset osam eura i pedeset centi) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, koje teku od 19. svibnja 2022. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 29. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1.siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu, OIB: 61817894937, sa sjedištem u Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, platiti tužitelju Jurici Babačiću, OIB: 73902450201 iz Zagreba, Gustava Krkleca 29, iznos od isplati iznos od 189,00 eura (slovima: sto osamdeset devet) na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu sa zateznom kamatom od 5. studenog 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Gradu Zagrebu, OIB: 61817894937, sa sjedištem u Zagrebu, Trg Stjepana Radića 1, da tužitelju Jurici Babačiću, OIB: 73902450201, Zagreb, Gustava Krkleca 29, nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 5.229,86 eura (slovima: pet tisuća dvjesto dvadeset devet eura i osamdeset šest centi) sa zateznom kamatom koje teku od 5. studenog 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 24.537,25 EUR (slovima: dvadeset četiri tisuće petsto trideset sedam eura i dvadeset pet centi) zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 19. svibnja 2022. do isplate.

V. Odbija se dio tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem tužitelj na dosuđeni iznos od 189,00 eura (slovima: sto osamdeset devet) traže zakonske zatezne kamate od 19. svibnja 2022. pa do 4. studenog 2026.

VI. Odbija se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška kao neosnovan.

VII. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troškova postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je 24. rujna 2019. u Zagrebu, na biciklističkoj stazi Horvaćanske ceste, stradao prilikom vožnje biciklom, na način da je pao zbog izbočine na biciklističkoj stazi, uslijed čega se ozlijedio. Tužitelj navodi da je stradao zbog neodržavanja i/ili nepropisnog održavanja cesta i površina koje nisu definirane i razvrstane kao javne ceste, a radi se o nerazvrstanim cestama i javnim površinama. Za održavanje navedene površine nadležan je Grad Zagreb. Tužitelj navodi da je u nezgodi zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u KB-u „Sveti Duh“ u Zagrebu. Tužitelj navodi da je

zbog posljedica predmetnog štetnog događaja snosio troškove liječenja za koje također potražuje naknadu. Tužitelj nadlaje navodi da je je zbog posljedica predmetnog štetnog događaja bio na bolovanju u razdoblju od 24. 9. 2019. do 30. 4. 2020., za koje vrijeme je trpio izgubljenu zaradu. Tužitelj nadlaje navodi da je iz njegovih platnih lista tužitelja vidljivo kako je isti u razdoblju od lipnja 2019. do kolovoza 2019., za vrijeme redovnog rada ostvarivao prosječna mjesečna neto primanja u iznosu od 7.500,01 kn, dok mu je za vrijeme bolovanja isplaćena manja neto plaća u ukupnom iznosu od 22.168,25 kn. Sukladno čl. 1100. st. 1. i 2. te čl. 1095. st. 1. ZOO-a (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18) tužitelj potražuje zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje te za tuđu pomoć i njegu iznos od 230.000,00 kn, za izgubljenu zaradu iznos od 22.168,25 kn te za troškove liječenja iznos od 1.026,73 kn odnosno ukupno iznos od 253.194,98 kn. Gornji iznos tužitelj smatra pravičnom naknadom, imajući u vidu slijedeće činjenice: za pretrpljene fizičke bolove, za koje potražuje iznos od 15.000,00 kn, za pretrpljeni strah, za koji potražuje iznos od 10.000,00 kn, za duševne boli zbog smanjenih životnih aktivnosti, za koje potražuje iznos od 220.000,00 kn, za tuđu pomoć i njegu, za koju potražuje iznos od 15.000,00 kn i za izgubljenu zaradu i troškove liječenja iznos od 23.194,98 kn. Tužitelj navodi da se u mirnom postupku 18. 5. 2022.. odštetnim zahtjevom obratio tuženiku, koji je isti otklonio. Sukladno čl. 1103. ZOO-a tužitelj potražuje zakonsku zateznu kamatu, počevši od dana nakon što je tuženiku podnesen odštetni zahtjev, odnosno od 19. 5. 2022. pa tužbenim zahtjevom potražuje iznos od 23.194,98 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od 19. 5. 2022. pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u cijelosti, kako po osnovi tako i po visini, te ističe prigovor promašene pasivne legitimacije. Navodi da tužitelj nije dokazao mjesto i okolnosti nastanka štetnog događaja, osobito jer se u tužbi poziva na pad na biciklističkoj stazi Horvaćanske ceste, dok se priložene fotografije odnose na Ulicu Hrvatskog sokola. Osporava da je šteta nastala zbog nepravilnog održavanja prometne površine za koju bi odgovarao tuženik te ističe da nisu dokazani protupravnost njegova postupanja ni uzročno-posljedična veza između postupanja tuženika i nastale štete. Tuženik nadalje navodi da nisu razjašnjene okolnosti vožnje biciklom, vremenski uvjeti i ispravnost propisane opreme bicikla, kao ni eventualni doprinos tužitelja nastanku štete. Također osporava uzročnu vezu između predmetnog događaja i ozljeda tužitelja, upućujući na potrebu utvrđivanja njegova ranijeg zdravstvenog stanja i razloga zbog kojih nije odmah zatražio liječničku pomoć. U odnosu na visinu tužbenog zahtjeva, tuženik smatra da je zatražena naknada neimovinske štete previsoka te osporava osnovanost i visinu zahtjeva za tuđu pomoć i njegu, izgubljenu zaradu i troškove liječenja. Osporava i zatraženi početak tijeka zateznih kamata, navodeći da je odštetni zahtjev podnesen 20. svibnja 2022., a ne 19. svibnja 2022., te da kamate na naknadu za tuđu pomoć i njegu teku od donošenja sudske odluke. Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka.

3. Tužitelj u podnesku od 14. prosinca 2022. osporava navode tuženika iz odgovora na tužbu te pojašnjava da je do štetnog događaja došlo na biciklističkoj stazi Ulice Hrvatskog sokola, a ne Horvaćanske ceste, kako je omaškom navedeno u tužbi. Ističe da je biciklom upravljao primjerenom brzinom i uz dužnu pažnju te da je do pada došlo isključivo zbog neodržavane biciklističke staze, za čije je održavanje odgovoran tuženik, zbog čega osporava prigovor promašene pasivne legitimacije i svojeg doprinosa nastanku štete.

4. Tuženik u podnesku od 22. prosinca 2022. protivio preinaci tužbe, smatrajući da tužiteljevo naknadno navođenje biciklističke staze Ulice Hrvatskog sokola umjesto Horvaćanske ceste predstavlja promjenu činjenične osnove tužbe, a ne ispravak omaške. Ističe da je mjesto štetnog događaja odlučna činjenica za utvrđivanje odgovornosti te da se ono ne može naknadno mijenjati iskazima tužitelja i predloženog svjedoka. Stoga se protivi preinaci tužbe, a u slučaju njezina dopuštanja predlaže da mu sud ostavi vrijeme za pripremu raspravljanja.

5. Budući da je tužitelj podneskom od 14. prosinca 2022. izmijenio činjeničnu osnovu tužbe u pogledu mjesta nastanka štetnog događaja, navodeći da se nezgoda dogodila na biciklističkoj stazi Ulice Hrvatskog sokola, a ne Horvaćanske ceste, kako je prvotno navedeno u tužbi, sud je ocijenio da se radi o preinaci tužbe u smislu odredbe čl. 191. st. 1. ZPP-a. Prema odredbi čl. 190. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., proč. tekst 25/13., 89/14. i 70/19., dalje: ZPP), tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu. Prema stavku 2. navedenog članka, iznimno od odredbe stavka 1. ovog članka, tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Prema odredbi čl. 191. st. 1. ZPP-a preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći. Naime, prema pravnom shvaćanju iznesenom u pravnoj literaturi (S. Triva i M. Dika, Građansko parnično procesno pravo, VII. izmijenjeno i dopunjeno izdanje, Narodne novine, Zagreb, 2004., str. 426.), promjena činjenične osnove tužbe predstavlja preinaku kada se njome mijenja identitet tužbenog zahtjeva. Tuženik se podneskom od 22. prosinca 2022. protivio takvoj preinaci. Međutim, sud je, sukladno odredbi čl. 190. st. 3. ZPP-a, na pripremnom ročištu od 19. siječnja 2023. dopustio preinaku tužbe od 14. prosinca 2022., ocijenivši da je svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, budući da se tužbeni zahtjev i dalje temelji na štetnom događaju od 24. rujna 2019., a preinakom se omogućuje raspravljanje o stvarnom mjestu njegova nastanka i utvrđivanje eventualne odgovornosti tuženika, čime se pridonosi konačnom rješenju spornog odnosa među strankama.

6. Nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužitelj je na podneskom od 8. listopada 2024. precizirao tužbeni zahtjev tako da je smanjio zahtjev za isplatom te potražuje iznos od 11.267,50 eura, što se smatra djelomičnim povlačenjem tužbe, prema pravnom shvaćanju Sjednice građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. travnja 2021. u kojem se navodi da je smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično povlačenje tužbe iz članka 193. ZPP-a.

7. Budući da je tužitelj povukao tužbu nakon što se je tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, za povlačenje tužbe potreban je njegov pristanak na temelju odredbe iz čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., proč. tekst 25/13., 89/14., 70/19., 80/22. i 114/22., dalje: ZPP). Tuženik se u podnesku od 21. listopada 2024. protivio povlačenju tužbenog zahtjeva.

8. Budući da je u konkretnom slučaju riječ o smanjenju tužbenog zahtjeva koje smanjenje sukladno odredbi čl. 191. st. 3. ZPP-a ne predstavlja preinaku tužbu, već djelomično povlačenje tužbe, za što je, prema odredbi čl. 193. st. 2. ZPP-a nužan

pristanak tuženika koji se je upustio u raspravljanje. Kako se tuženik izričito protivi djelomičnom povlačenju tužbe, u ovoj je parnici potrebno odlučiti o tužbenom zahtjevu u granicama kako je postavljen u tužbi.

9. Tužba s prilozima, odgovor na tužbu s prilozima i zapisnik od 19. siječnja 2023., dopisom od 28. lipnja 2023. dostavljeni su 30. lipnja 2023. Wiener osiguranju Vienna Insurance Group d.d., sukladno odredbi čl. 211. st. 1. ZPP-a.

10. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju (list 7-23, 79-137 spisa), izvješćima o privremenoj nesposobnosti za rad produljivana tijekom narednih mjeseci, zaključno s travnjem 2020. (list 24-33 spisa), obračunske liste plaća trgovačkog društva Auto Industry d.o.o. (list 34-45 spisa), račune i potvrde o uplati Kliničke bolnice „Sveti Duh" te uplatnice za sudjelovanje u troškovima zdravstvene zaštite (list 46-52 spisa), fotografije (list 54-57, 203-205 spisa), dopis Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 4. srpnja 2023.(list 178 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po stalnim sudskim vještacima prof. dr. sc. Božidar Šebečić spec. kirurg-subspec.traumatolog i Ivica Šeparović, dr.med.spec. pulmolog od 12 rujna 2024. (list 238-241 spisa), provedeno je kombinirano sudsko-medicinsko- prometno vještačenje po stalnom sudskom vještaku za cestovni i zračni promet, dipl. ing. Srećku Hlišću, iz Zagreba od 28. svibnja 2026. (list 310-314 spisa) i po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Pero Bubalo, spec. sudske medicine iz Zagreba od 31. svibnja 2026. (list 301-306 spisa), sud je usmeno saslušao na raspravi 11. rujna 2026. stalne sudske vještake prof. dr. sc. Božidar Šebečić spec. kirurg-subspec.traumatolog i Ivica Šeparović, dr. med.spec. pulmolog od 12 rujna 2024. (list 283-285 spisa), te je proveo dokaz saslušanjem tužitelja i svjedoka Roberta Jurića.

11. Tuženik je odustao od dokaznog prijedloga kojim je zatražio da se od Zagrebačkog holdinga d.o.o. pribavi dnevnik održavanja biciklističke staze u Ulici Hrvatskog sokola te ugovor o održavanju nerazvrstanih cesta sklopljenog između Grada Zagreba i Zagrebačkog holdinga d.o.o.

12. Sud je odbio dokazni prijedlog tužitelja kojim je predložio provođenje financijskog vještačenja jer isto nije potrebno s obzirom da se iznos visine izgubljene zarade može utvrditi jednostavnom matematičkom računicom, uzimajući u obzir da su stranke na glavnoj raspravi održanoj 27. listopada 2026. učinile nespornim iznos prosječne očekivane plaće tužitelja.

13. Drugih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

14. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

15. Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za naknadom neimovinske i imovinske štete koju trpi u uzročno posljedičnoj vezi s ozljedama koje je zadobio 24. rujna 2019. u Zagrebu, na biciklističkoj stazi u Ulici Hrvatskog sokola padom na oštećenoj biciklističkoj stazi. Tuženikova odgovornost se očituje u propustu u održavanju predmetne biciklističke staze.

16. Iz isprava u spisu je vidljivo, a nije ni sporno:

- da je tužitelj 24. rujna 2019. pao s bicikla i pritom zadobio tjelesne ozljede,

- da je tužitelj Jurica Babačić 24. rujna 2019. zaprimljen na liječenje u Kliničku bolnicu „Sveti Duh” u Zagrebu, gdje je bio hospitaliziran do 30. rujna 2019.,

- uvidom u fotografije mjesta štetnog događaja (list 54-57 spisa) utvrđeno je da se na biciklističkoj stazi nalazi izbočina na asfaltnoj podlozi, odnosno izdignuti dio asfalta nepravilnog oblika, smješten na površini namijenjenoj kretanju biciklista. Iz fotografija je vidljivo da navedena izbočina nije posebno označena niti je na tom dijelu biciklističke staze postavljeno upozorenje na oštećenje podloge. Također je vidljivo da se biciklistička staza proteže uz zelenu površinu i kolnik te da se na fotografiranom dijelu nalazi prometni znak kojim je označena površina namijenjena kretanju biciklista i pješaka,

- da je u otpusnom pismu od 30. rujna 2019. u anamnezi navedeno da je tužitelj 24. rujna 2019. oko 8,30 sati pao s bicikla na biciklističkoj stazi na Horvaćanskoj cesti te pritom udario glavom i lijevom stranom prsnog koša o podlogu,

- da iz dostavljenih računa i potvrde o uplati Kliničke bolnice „Sveti Duh” te uplatnice za sudjelovanje u troškovima zdravstvene zaštite proizlazi da je tužitelj nakon štetnog događaja od 24. rujna 2019. imao troškove zdravstvenih pregleda, liječenja i participacije, odnosno da je plaćao pojedine zdravstvene usluge tijekom liječenja zadobivenih ozljeda (list 46-52 spisa). Iz računa proizlazi da su obavljani kontrolni specijalistički pregledi, dok dostavljene uplatnice potvrđuju plaćanje pojedinih troškova zdravstvene zaštite. Uvidom u dostavljene račune i uplatnice utvrđeno je da je tužitelj na ime troškova liječenja izvršio četiri uplate u iznosu od po 25,00 kn, odnosno ukupno 100,00 kn, pet uplata u iznosu od po 10,00 kn, odnosno ukupno 50,00 kn, te pojedinačne uplate u iznosima od 50,00 kn, 749,70 kn i 27,03 kn, što ukupno iznosi 976,73 kn. Nadalje, iz računa za spirometriju od 22. svibnja 2020. proizlazi dodatni trošak od 50,00 kn, za koji nije dostavljen dokaz o plaćanju, pa ukupni iskazani troškovi liječenja iznose 1.026,73 kn, koliko tužitelj i potražuje tužbenim zahtjevom,

- da je tužitelju zbog navedenih ozljeda utvrđena privremena nesposobnost za rad počevši od 24. rujna 2019., koja je prema dostavljenim izvješćima o privremenoj nesposobnosti za rad produljivana tijekom narednih mjeseci, zaključno s travnjem 2020. (list 24-33 spisa),

- da iz dostavljenih obračunskih lista plaća trgovačkog društva Auto Industry d.o.o. proizlazi da je prosječna očekivana plaća/ naknada koju je ostvarivao tužitelj u razdoblju od kolovoza 2019. do 30. travnja 2020., iznosila 7.500,01 kn, a što su stranke učinile nespornim na glavnoj raspravi održanoj 27. listopada 2026. (list 34-45 spisa),

- da iz odštetnog zahtjeva i potvrde o primitku pošiljke Hrvatske pošte proizlazi da se tužitelj putem punomoćnika obratio tuženiku Gradu Zagrebu radi mirnog rješenja spora i naknade štete nastale u štetnom događaju od 24. rujna 2019., pri čemu je pošiljka predana na poštu 18. svibnja 2022. (list 53 spisa)

- da iz dopisa Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje od 4. srpnja 2023. proizlazi da tužitelj nije podnio prijavu ozljede na radu u vezi sa štetnim događajem od 24. rujna 2019. te da navedeni događaj nije priznat kao ozljeda na radu. Nadalje, proizlazi da je tužitelju bila utvrđena privremena nesposobnost za rad u razdoblju od

24. rujna 2019. do 30. travnja 2020. zbog bolesti, a ne zbog priznate ozljede na radu, te da je po toj osnovi ostvario naknadu plaće na teret sredstava HZZO-a za ukupno 43 dana privremene nesposobnosti za rad (list 178 spisa).

17. Između stranaka sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva, odnosno mjesto, način i okolnosti nastanka štetnog događaja od 24. rujna 2019., je li do pada tužitelja došlo zbog neodržavane biciklističke staze, postoji li odgovornost tuženika za nastalu štetu te je li tužitelj svojim postupanjem pridonio njezinu nastanku. Sporna je i uzročno-posljedična veza između štetnog događaja i ozljeda tužitelja, opseg i visina pretrpljene neimovinske i imovinske štete, kao i početak tijeka zateznih kamata.

18. Na temelju iskaza svjedoka Roberta Jurića sud je utvrdio da se je kritične zgode dogovorio s tužiteljem da biciklima krenu do Jaruna i tamo popiju kavu. Prije ulaza na Jarun tužitelj je pao preko bicikla, otkotrljao se te je zadobio ozljede. U pomoć im je priskočilo nekoliko ljudi, a jedan gospodin odvezao je tužitelja u bolnicu. Hitnu pomoć nisu zvali jer je ovo bio brži način da tužitelj stigne do bolnice. Kada su svjedoku predočene fotografije na listu 54, 55, 56 i 57 spisa, pri čemu su prikriveni donji dijelovi fotografije, svjedok je odgovorio da je tužitelj pao na stazi prikazanoj na fotografijama pri čemu nije znao zbog čega je tužitelj kritične zgode pao. Cesta kojom su se kritične zgode kretali bila je vlažna, kretali su se označenom biciklističkom stazom i kretali su se nekom srednjom brzinom u Ulici Hrvatskog sokola. Nakon što je tužitelj pao s bicikla pogledali su mjesto događaja, primijetili su "grbu" na biciklističkoj stazi i sumnjali su da je do pada došlo zbog te "grbe". Kada su svjedoku predočene fotografije na listu 54, 55, 56 i 57 spisa, svjedok je pokazao izbočinu na biciklističkoj stazi koju je ranije u svom iskazu spominjao, a koji dio fotografije je bio prikriven. Nije se sjećao u koje vrijeme je došlo do pada tužitelja na biciklističkoj stazi, jedino se sjeća da je bilo jutro. Inače nije s tužiteljem prolazio biciklističkom stazom u Ulice Hrvatskog sokola. On je fitnes trener i kritične zgode odrađivali su kardio treninga. Nije mu poznato je li tužitelj ranije znao voziti biciklističkom stazom u Ulici Hrvatskog sokola. Nakon pada tužitelj se hvatao za rebra te je bio izgreben na nozi i ruci, ali više se točno nije mogao sjetiti. Oni su se kritične zgode zadržali svega par minuta nakon pada jer je gospodin kojeg je naprijed spomenuto brzo odvezao tužitelja do bolnice. Tužitelj kritične zgode nije nosio kacigu. Misli da tužitelj kritične zgode nije izgubio svijest nakon pada s bicikla. Nije se sjećao kakvim je biciklom kritične zgode tužitelj upravljao, misli da je bila riječ o muškom biciklu, tipa mountain bike. Nije se sjećao kako je kritične zgode bicikl bio opremljen jer se nije sjećao niti marke bicikla. Misli da je kritične zgode tužitelj imao obučenu trenirku, odnosno duge hlače i majicu s kapuljačom, ali nije više bio siguran. Kritične zgode nije primijetio izbočinu na biciklističkoj stazi u Ulici Hrvatskog sokola jer se tužitelj kretao ispred njega i on je nije mogao primijetiti. Misli da je izbočina na biciklističkoj stazi bila iste boje kao i sama biciklistička staza, odnosno radilo se o asfaltiranoj podlozi koja je bila premazana crvenom bojom.

19. Na temelju iskaza tužitelja sud je utvrdio da se kritične zgode našao se s Robertom Jurićem oko 8,00 sati kod bivšeg Getroa, odnosno gdje se danas nalazi Konzum Klik i krenuli su u Ulicu Hrvatskog sokola u smjeru Jaruna, a koji susret su dogovorili dan ranije. Sjeća se da je noć prije štetnog događaja padala kiša i biciklistička staza je bila mokra. On je u jednom trenutku pogodio izbočinu na biciklističkoj stazi, preletio je preko bicikla i našao se sklupčan na podu. Sjeća se da je otežano disao nakon pada. Nakon pada zadobio je oguljotine, bio je natučen i pod stresom. Kritične zgode biciklom se kretao brzinom oko 20 km/h. Uzrok njegovog pada

prilikom vožnje biciklom bila je izbočina na biciklističkoj stazi, koju nije uočio jer da ju je uočio, sigurno bi je pokušao izbjeći. Kritične zgode upravljač bicikla tzv. volan držao je s dvije ruke. Nakon pada oko njega okupilo se dvoje, troje ljudi, a jedan gospodin se ponudio i nakon par minuta od samog pada odvezao ga do bolnice, gdje su ga zadržali. Kada je tužitelju predočeno otpusno pismo na listu 7 spisa u dijelu u kojem je navedeno da je "jutros oko 8,30 sati na Horvaćanskoj, na biciklističkoj stazi pao s bicikla", odgovorio je da je isto navedeno pogrešno u opusnom pismu jer im je rekao da se je kritične zgode kretao u smjeru Horvaćanske prema smjeru Jarun, a tada nije niti znao kako se zvala ulica u kojoj je došlo do njegovog pada. Prije samog štetnog događaja ranije se nikada nije kretao biciklističkom stazom u Ulici Hrvatskog sokola, gdje je pao. Sama biciklistička staza bila je obojena crvenom bojom. Kada su tužitelju predočene fotografije na listu 54, 55, 56 i 57 spisa, odgovorio je da iste prikazuju Ulicu Hrvatskog sokola te je pojasnio da fotografija na listu 56 prikazuje sam ulaz na Jarun prema kojem su se kretali. Kritične zgode krenuo je s Robertom Juricem na Jarun radi kardio treninga te da naprave jedan krug oko Jarunskog jezera. Nije prijavio ozljedu na radu jer za to nije bilo potrebe. Od bolnice nije tražio da izvrši ispravak otpusnog pisma koje se nalazi na listu 7-8 spisa u dijelu u kojem je u istom navedeno da je pao s bicikla na Horvaćanskoj ulici. Vlasnik je i direktor u Auto industry d.o.o., sa sjedištem u Jankomiru 25 te je radno vrijeme od 9,00 sati do 17,00 sati, ali on kao direktor ima klizno radno vrijeme. Kritične zgode upravljao je biciklom marke Nakamura te bicikl nije imao amortizere. Izbočina na biciklističkoj stazi bila je visine oko 3 do 4 njegova prsta, a nije se mogao precizno izraziti koliko bi to bilo u cm odnosno, naveo je da se radilo o izbočini od možda 10 cm. Kritične zgode zadobio je oguljotine, boljela ga je desna noga, desni skočni zglob i trpio je bolove u pritištu s lijeve strane. Na radno mjesto u pravilu kreće s kućne adrese između 9,00 i 10,00 sati ujutro, odnosno kako koji dan. Kritične zgode upravljao je biciklom marke Nakamura, crno bijele boje koji je tada bio star 4 do 5 godina. Gume na kotačima imale su ripne, ali ne sjeća se više točno o kakvim je gumama na kotačima bila riječ. Bicikl je naknadno prodao. Biciklom kojim je kritične zgode upravljao, redovno je servisirao u tvrtki koja se nalazi u ul. Ivana Kukuljevića, ali ne zna kako se točno zove. Kritične zgode nosio je duge hlače Nike trenirke, tenisice i majicu s dugim rukavima s kapuljačom. Nije se sjećao je li nakon pada gubio svijest. Jedino se sjećao da je ležao sklupčan na podu jer mu je tako najviše odgovaralo zbog bolova koje je nakon pada trpio. Kritične zgode nije obavijestio inspekciju rada jer je se kritične zgode bavio hobijem koji nije imao veze s njegovim radnim mjestom.

20. Na temelju nalaza i mišljenja kombiniranog sudskomedicinsko - prometnog vještačenja po stalnom sudskom vještaku za cestovni i zračni promet, dipl. ing. Srećku Hlišću iz Zagreba od 28. svibnja 2026. (list 310-314 spisa) i po stalnom sudskom vještaku dr. sc. Pero Bubalo, spec. sudske medicine iz Zagreba od 31. svibnja 2026. (list 301-306 spisa), sud je utvrdio da se tužitelj vozio na biciklu po biciklističkoj stazi kada je naišao na prepreku u vidu komada isprano crvenkastog zaravnatog asfalta, koji je ležao na sredini desne trake staze, u ravnini s kojom je u obliku deltoidne prizme, kojoj je istokračni trokut deltoida manje visine u smjeru iz kojeg dolazi tužitelj s oštrim okomitim rubovima stranice visine oko 4 cm. Ako se tužitelj kretao brzinom od oko 20 km/h, okomita brzina udara u podlogu ramenog područja je iznosila oko 18 km/h, a rezultantna oko 27 km/h, s time da je kut udara u podlogu mjereno od vodoravne osi iznosio oko 48°. Stvarne brzine kontakta tijela tužitelja s podlogom mogu biti nešto malo više ili niže zbog rotacije tijela, kontakta s biciklom, zaštitne reakcije rukama i načina pada. Prometnim vještačenjem nije moguće utvrditi kada je tužitelj mogao

opaziti prepreku jer se radi o složenoj percepciji karakteristike i boje prepreke u odnosu na karakteristiku i boju podloge. Za izbjegavanje pregaženja prepreke ne bi trebalo naglo kočiti zbog moguće pojave destabilizacije bicikla, već se istu moglo jednostavnije zaobići skretanjem lijevo ili desno od sredine širine biciklističke staze. Samo lagano sretanje bi se moglo obaviti na putu od oko 6,0 m, kojem treba pridodati put kojeg bi tužitelj prevalio za vrijeme reagiranja skretanjem, a koji ovisi o trenutku mogućeg zapažanja prepreke, a koji se trenutak ne može utvrditi nekim objektivnim tehničkim putem prometnim vještačenjem, niti povezivati s konkretnim odredbama Zakona o sigurnosti prometa na cestama. Destabilizacija vožnje biciklom, ako se dogodila nailaskom na prepreku, ne bi bila moguća da je biciklistička staza bila ravna bez ikakvih za stazu nekarakterističnih izbočina. Nadalje, iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj Jurica Babačić (rođ. 1985. god.), 24. rujna 2019. primljen u KB Sv. Duh zbog ozljeda, a kako proizlazi iz medicinske dokumentacije i tužbe, zadobivenih prilikom pada s bicikla. U KB Sv. Duh boravi do 30. rujna 2019. Tom prilikom su kod tužitelja utvrđene sljedeće ozljede i postavljene sljedeće dijagnoze: natučenje glave s kontuzijskim otiskom u lijevo čeono-tjemenom području, natučenje lijeve strane prsnog koša uz prijelom VI. rebra bez pomaka te IV. i V. rebra s pomakom i natučenje i uganuće desnog nožnog zgloba s oteklinom. Ozljede i postavljene dijagnoze u medicinskoj dokumentaciji za tužitelja, mogle su nastati kao posljedica pada s bicikla. Ovim mehanizmom ozljeđivanja, nošenje kacige spriječilo bi nastanak ozljeda opisanih u području glave tužitelja, odnosno natučenje s kontuzijskim biljegom u lijevom čeono-tjemenom dijelu glave bilo bi izbjegnuto.

21. Nalaze i mišljenja sudskog vještaka dr. sc. Pere Bubala, spec. sudske medicine i sudskog vještaka za cestovni i zračni promet dipl. ing. Srećka Hlišću sud ocjenjuje stručnim i objektivnim u skladu s pravilima znanosti i struke, a niti mu tužitelj nije prigovore, dok se tuženik nije očitovao na predmetni nalaz i mišljenje.

22. Ocjenjujući iskaz tužitelja i svjedoka Roberta Jurića, pojedinačno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, kao i u vezi s nalazom i mišljenjem prometnog te sudskomedicinskog vještaka dr. sc. Pere Bubala, sud nalazi da su njihovi iskazi u bitnome suglasni u pogledu okolnosti koje su prethodile štetnom događaju i činjenice pada tužitelja s bicikla. Naime, obojica su iskazala da su se kritične zgode kretali biciklima Ulicom Hrvatskog sokola prema Jarunu, pri čemu je tužitelj vozio ispred svjedoka, a svjedok je nakon pada zatekao tužitelja na tlu. Međutim, svjedok nije neposredno vidio sam trenutak pada, već je iskazao da je nakon pada na biciklističkoj stazi uočio izbočinu za koju smatra da je uzrokovala pad tužitelja.

23. Iskaz tužitelja da je do pada došlo zbog nailaska na izbočinu na biciklističkoj stazi u skladu je s nalazom prometnog vještaka, koji je utvrdio da se na biciklističkoj stazi nalazila prepreka u obliku komada ispucalog crvenkastog asfalta, s oštrim rubovima visine oko 4 cm, te da bi nailazak biciklom na takvu prepreku mogao izazvati destabilizaciju i pad. Pritom je vještak naveo da nije moguće pouzdano utvrditi kada je tužitelj mogao uočiti prepreku, s obzirom na njezinu boju i karakteristike u odnosu na podlogu, dok bi se za njezino izbjegavanje skretanjem morao osigurati odgovarajući put reagiranja, koji pri brzini od oko 20 km/h iznosi približno 6 m, uz dodatni put potreban za reakciju vozača. Stoga sam nalaz prometnog vještaka ne omogućuje pouzdan zaključak da je tužitelj pravodobno mogao uočiti i izbjeći prepreku.

24. Nadalje, nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještaka dr. sc. Pere Bubala potvrđuje da su ozljede tužitelja, odnosno nagnječenje glave, prijelomi rebara lijeve strane prsnog koša te nagnječenje i uganuće desnog skočnog zgloba, mogle nastati mehanizmom pada s bicikla, kako ga je opisao tužitelj. Time je iskaz tužitelja u pogledu samog pada i nastanka ozljeda potkrijepljen medicinskom dokumentacijom i stručnim nalazom vještaka.

25. Slijedom navedenog, sud iskaze tužitelja i svjedoka Roberta Jurića ocjenjuje vjerodostojnima u dijelu u kojem opisuju zajedničko kretanje biciklima, pad tužitelja i postojanje izbočine na biciklističkoj stazi nakon pada, budući da su u tom dijelu međusobno suglasni i potkrijepljeni nalazima vještaka.

26. Na temelju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka prof. dr. Božidara Šebečića, spec. kirurg-subspec. traumatolog i Ivice Šeparovića, dr. med od 12. rujna 2024. (list 238-241 spisa) sud je utvrdio da je tužitelj Jurica Babačić rođen 1985. dana 24. 9. 2019. pao s bicikla. Zadobio je prijelom 4. i 5. rebra na lijevoj strani prsnog koša uz pomak ulomaka, prijelom 6. rebra na lijevoj strani prsnog koša bez pomaka ulomaka, natučenje glave, natučenje i uganuće desnog gležnja. Prema priloženoj preslici zdravstvenog kartona tužitelj do predmetnog štetnog događaja nije imao ozljede prsnog koša niti se nije liječio zbog bolesti pluća. Sadašnje tegobe su u uzročno-posljedičnoj vezi s ozljedama iz štetnog događaja. Liječen je u bolnici 6 dana. Po otpustu iz bolnice preporučeno mu je mirovanje, analgetici, vježbe disanja. Proveo je fizikalnu terapiju. U dva navrata učinio je spirometriju. Zbog zadobivenih ozljeda kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Po završenom liječenju kod tužitelja su zaostali povremeni bolovi na mjestu prijeloma rebara. Stanje po prijelomu tri rebra na lijevoj strani prsnog koša uzrok je smanjenja životne aktivnosti od 5%. Oštećenje plućne funkcije restriktivnog tipa spirometrijski utvrđeno kao posljedica prijeloma rebara uzrok je smanjenja životne aktivnosti od 15%. Ukupno smanjenje životne aktivnosti iznosi 18%, uslijed čega tužitelj trpi i odgovarajuće duševne boli. Tužitelj je zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jakog inteziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 8 dana, manjeg intenziteta 2,5 mjeseca kumulativno. Zaostali kronični bolovi manjeg intenziteta i povremenog karaktera ulaze u trajne posljedice. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. Tijekom daljnjeg liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jakog intenziteta 1 dan, srednjeg intenziteta 5 dana i manjeg intenziteta 4 tjedana kumulativno. Tuđa pomoć i njega mu je bila potrebna opsegu 3 sata dnevno tjedan dana, u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna i u opsegu 1 sat dnevno 2 tjedna za obavljanje težih kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl.

27. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje te je podneskom od 8. listopada 2024. precizirao tužbeni zahtjev.

28. Tuženik se u podnesku od 21. listopada 2024. protivio povlačenju tužbe, prigovarao je nalazu i mišljenju vještaka te je predložio da se vještaci usmeno saslušaju na raspravi.

29. Zbog prigovora tuženika na nalaz prof. dr. Božidara Šebečića, spec. kirurg-subspec. traumatolog i Ivice Šeparovića, dr. med. sud je saslušao vještake na raspravi.

30. Na temelju usmenog saslušanja sudskih vještaka prof. dr. Božidara Šebečića, spec. kirurg-subspec. traumatolog i Ivice Šeparovića, dr. med. na glavnoj raspravi od 11. rujna 2025. sud je utvrdio da tuženik u podnesku prigovara nalazu i mišljenju vještaka jer je prema zdravstvenom kartonu tužitelj imao prije štetnog događaja brojne ozljede koje vještaci nisu uzeli u obzir kod izrade nalaza i mišljenja. Sudski vještak je odgovorio da je izvršio uvid u presliku zdravstvenog kartona i da do štetnog događaja tužitelj nije imao ozljede prsnog koša niti se liječio zbog bolesti pluća. Ozljede dijagnoza koje navodi tuženik u svom podnesku odnose se na sam štetni događaj. Tuženik prigovara i smanjenju životne aktivnosti na što sudski vještak ističe da je tužitelj zadobio između ostalog prijelom tri rebra od toga dva s pomakom ulomaka na lijevoj strani prsnog koša i prema orijentacijskim medicinskim tablicama Hrvatskog društva za medicinska vještačenja za prijelom tri rebra predviđeno je smanjenje životne aktivnosti od 5 %. Pored toga, kod tužitelja kao posljedica ozljede prsnog koša zaostalo je smanjenje plućne funkcije o čemu će se očitovati vještak pulmolog. Prema za tu svrhu vršenim pretragama spirometrijom u dva navrata utvrđene su postajanje značajnog restriktivnog poremećaja plućne funkcije koje u postojećim tablicama ukazuje na smanjenje trajno do 20 %. S obzirom da je postojao mješoviti poremećaj ventilacije, tj. restriktivno opstruktivni poremećaj ventilacije ukupan iznos se smanjuje zbog opstrukcije s konačnim iznosom od 15 % trajnog oštećenja plućne funkcije. Tuženik u podnesku prigovara i ocjeni trajanja fizičkih bolova i straha i potrebe za tuđom pomoći i njegom i predlaže da se vještaci očituju temeljem čega i na koji način su dali ocjenu, na što su sudski vještaci odgovorili da su fizički bolovi i strah subjektivna kategorija i ne mogu se objektivno izmjeriti. Ocjenu su dali uzevši u obzir težinu zadobivenih ozljeda (radi se o prijelomu tri rebra od toga dva s pomakom ulomaka, a navedene ozljede su izrazito bolne i dugotrajne), priloženu medicinsku dokumentaciju o liječenju iz koje je vidljivo da je liječenje tužitelja trajalo oko 9 mjeseci i da se u medicinskoj dokumentaciji tijekom liječenja navodi da je u više navrata tužitelj imao bolove u prsištu, a naročito kod kihanja, kašljanja, naprezanja i dubokog disanja. Smatraju da je ocjena adekvatna i u cijelosti ostaju kod iste. U slučaju nošenja zaštitne kacige tužitelj možda ne bi zadobio natučenije glave, dok bi zadobio sve ostale ozljede. Utjecaj natučenija glave na njihovu ocjenu je minimalan i da bi bez natučenija glave njihova ocjena bila ista. U odnosu na prigovor tuženika kojeg iznosi u podnesku od 21. 10. 2024. u dijelu u kojem navodi da iz zdravstvenog kartona tužitelja proizlazi da je tužitelj i prije nastanka štetnog događaja imao dijagnoze prijeloma rebra i višestrukog prijeloma rebara, kao i da je tužitelj u više navrata sudjelovao u prometnim nezgodama, čak i u svojstvu vozača bicikla, navode da je tuženik pogrešno shvatio postavljene dijagnoze jer se kod svakog pregleda od početka pa do kraja zdravstvenog kartona navode sve dijagnoze koje je tužitelj zadobio u tom periodu. Napominju još jednom da tužitelj prije štetnog događaja nije imao prijelome rebara. Sama činjenica da tužitelj kritične zgode nije odvezen vozilom hitne pomoći, nije bila od utjecaja na težinu zadobivenih ozljeda i zaostalih posljedica. Računi priloženi u spisu u uzročnoj su vezi sa štetnim događajem odnosno računi na listovima 46, 47, 48 i 49 spisa odnose se na plaćenu participaciju kod liječenja u bolnici i uzročno su povezani sa štetnim događajem. Računi na listu 50 spisa također se odnose na plaćenu participaciju za bolničko liječenje u KBC Sveti Duh, kao i račun na listu 51 spisa. Računi na listu 52 spisa u iznosu po 10,00 kn u 4 navrata odnose se na plaćenu participaciju za liječenje kod obiteljskog liječnika i uzročno su povezani uz ozljede iz štetnog događaja.

31. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka sud ocjenjuje stručnim i objektivnim u skladu s pravilima znanosti i struke. Sudski vještaci argumentirano su i jasno odgovorili na sve primjedbe i prigovore tuženika, a tužitelj nalazu i mišljenju nije niti prigovarao.

32. Odredbom članka 61. stavak 1. Zakona o komunalnom gospodarstvu („Narodne novine“ br. 68/18., 110/18., 32/20., dalje ZOKG), kao materijalnog prava važeće u vrijeme nastanka predmetne štete, propisano je da je komunalna infrastruktura javno dobro u općoj uporabi u vlasništvu odnosno suvlasništvu jedinice lokalne samouprave i/ili osobe koja obavlja komunalnu djelatnost. Odredbom članka 64. stavak 1. ZOKG-a propisano je da je građenje i održavanje komunalne infrastrukture obveza je jedinica lokalne samouprave odnosno osoba na koje je ta obveza prenesena u skladu s ovim Zakonom ili posebnim zakonom. Nadalje, odredbom članka 60. stavak 2. ZOKG-a propisano je da su, pored ostalog, biciklističke staze, javne prometne površine na kojima nije dopušten promet motornim vozilima. Odredbom članka 59. stavak 1. točka 2. ZOKG-a propisano je da, pored ostalog, da komunalnu infrastrukturu čine javne prometne površine na kojima nije dopušten promet motornih vozila. Odredbom članka 22. stavak 1. točka 2. ZOKG-a propisano je da se komunalne djelatnosti kojima se osigurava održavanje komunalne infrastrukture, pored ostalog, održavanje javnih površina na kojima nije dopušten promet motornim vozilima. Odredbom članka 23. stavak 2. ZOKG-a propisano je da se pod održavanjem javnih površina na kojima nije dopušten promet motornih vozila podrazumijeva održavanje i popravci tih površina kojima se osigurava njihova funkcionalna ispravnost. Slijedom navedenog, tuženik Grad Zagreb, kao jedinica lokalne samouprave, dužan je osigurati održavanje predmetne biciklističke staze u stanju funkcionalne ispravnosti, odnosno poduzimanje potrebnih mjera radi uklanjanja oštećenja koja ugrožavaju sigurnost njezinih korisnika.

33. Kako je nesporno da se biciklistička staza nalazi u Zagrebu, te kako se istim svakodnevno kreću brojni biciklisti, nema dvojbe da u smislu citiranih odredbi ZOKG-a, postoji zakonska obveza tuženika Grada Zagreba za njegovo održavanje pri čemu tuženik odgovara po načelu krivnje pa je iz tog razloga odgovoran za nastalu štetu tužitelju i to zbog propuštanja svoje dužnosti da se biciklistička staza održava u stanju koje omogućava nesmetano i sigurno kretanje biciklista.

34. Dakle, u bitnome, kako je štetni događaj bio uzrokovan oštećenjem biciklističke staze na način da se na istoj nailazila prepreke u vidu komada isprano crvenkastog zaravnatog asfalta, koji je ležao na sredini desne trake staze, u ravnini s kojom je u obliku deltoidne prizme, kojoj je istokračni trokut deltoida manje visine u smjeru iz kojeg dolazi tužitelj s oštrim okomitim rubovima stranice visine oko 4 cm, što je trebalo popraviti kako bi biciklistička staza bila ravna i pogodna za sigurno kretanje biciklista to je propuštanjem popravka javne površine - biciklističke staze došlo do nastanka štetnog događaja, a s time i do odgovornosti tuženika Grada Zagreba za nastalu štetu tužitelju i to temeljem odredbi članka 1045. u svezi sa odredbom članka 1049. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22, 156/22. i 155/23., dalje ZOO). Za istaknuti je i to kako se u konkretnom slučaju zasigurno ne radi o iznenadnom i nepredviđenom događaju da tuženik ne bi stigao djelovati.

35. Na temelju izloženih utvrđenih činjenica sud je utvrdio da je do pada tužitelja došlo zbog nailaska biciklom na izbočinu na biciklističkoj stazi, pri čemu je njegov iskaz

u bitnome suglasan s iskazom svjedoka Roberta Jurića, koji je neposredno nakon pada na mjestu događaja uočio opisano oštećenje, a takav mehanizam nastanka nezgode u skladu je i s nalazom prometnog vještaka. Vještak je utvrdio da se radilo o izbočini s oštrim rubovima visine oko 4 cm, koja je prema svojim karakteristikama mogla izazvati destabilizaciju bicikla i pad vozača. Osim toga, nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještaka potvrđuje da su ozljede koje je tužitelj zadobio mogle nastati upravo opisanim mehanizmom pada s bicikla. Tužitelj je dokazao postojanje oštećenja biciklističke staze, nastanak štetnog događaja i uzročno-posljedičnu vezu između nailaska na navedeno oštećenje i njegova pada, a posljedično i nastalih tjelesnih ozljeda.

36. Prema ocjeni ovog suda, postojanje opisane izbočine na biciklističkoj stazi predstavlja propust u njezinu održavanju, budući da se od biciklističke staze namijenjene redovitom prometovanju biciklista opravdano očekuje da bude održavana u stanju koje omogućuje sigurno kretanje. Izbočina s oštrim rubovima visine oko 4 cm predstavlja oštećenje koje može izazvati gubitak stabilnosti bicikla, zbog čega je tuženik bio dužan poduzeti odgovarajuće mjere radi njezina uklanjanja ili upozoravanja korisnika na postojeću opasnost.

37. Budući da je tužitelj dokazao nastanak štete, štetnu radnju odnosno propust u održavanju i uzročnu vezu između propusta i nastale štete, a tuženik nije dokazao postojanje okolnosti koje bi isključivale njegovu krivnju, sud zaključuje da je tuženik odgovoran tužitelju za štetu nastalu u predmetnom događaju.

38. U tom smislu tužitelj je putem dokaza kojima raspolaže, dakle svjedoka Roberta Jurića koji je bio očevidac predmetnog štetnog događaja, medicinskog nalaza od 24. rujna 2019. (list 7 spisa) o liječničkoj obradi zbog pada i vještačenjem po sudskom vještaku, nedvojbeno dokazao da je 24. rujna 2019. pao na biciklističkoj stazi u Zagrebu i zadobio prijelom 4. i 5. rebra na lijevoj strani prsnog koša uz pomak ulomaka, prijelom 6. rebra na lijevoj strani prsnog koša bez pomaka ulomaka, natučenje glave, natučenje i uganuće desnog gležnja, zbog čega se isti dan javio liječniku u Kliničkoj bolnici "Sveti Duh" u Zagrebu, a sudski vještak je potvrdio da s obzirom na mehanizam nastanka ozljede postoji uzročno-posljedična veza između pada i ozljede. Također, tužitelj se za liječničku pomoć nije dužan obratiti hitnoj medicinskoj pomoći, jer ima slobodu izbora liječničke pomoći pa su tako tužitelja neposredni očevici događaja osobnim automobilom odvezli u Kliničku bolnicu "Sveti Duh" u Zagrebu, pri čemu su sudski vještaci potvrdili da takav transport nije bila od utjecaja na težinu zadobivenih ozljeda i zaostalih posljedica.

39. Prigovor da bi tužitelj pridonio nastanku predmetne štete je neosnovan. Kako je prvostupanjski sud utvrdio, tužitelj je u predmetnom događaju imao prikladnu odjeću i obuću odnosno nosio je duge hlače Nike trenirke, tenisice i majicu s dugim rukavima s kapuljačom, a iz utvrđenog činjeničnog stanja u pogledu predmetnog pada ne bi proizlazio doprinos tužitelja. U odnosu na okolnost da tužitelj u vrijeme štetnog događaja nije nosio zaštitnu kacigu, sud ocjenjuje da navedeno ne predstavlja njegov doprinos nastanku štete u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a.

40. Naime, odredbom čl. 114. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj: 67/08., 48/10., 74/11., 80/13., 158/13., 92/14., 64/15., 108/17. i 70/19., dalje: ZOSPC), koji je bio na snazi u vrijeme štetnog događaja, propisana je obveza nošenja zaštitne kacige za vrijeme vožnje biciklom samo za vozače mlađe od

16 godina. Budući da je tužitelj u vrijeme štetnog događaja imao 34 godine, nije bio zakonski obvezan nositi zaštitnu kacigu, pa se sama okolnost njezina nenošenja ne može smatrati njegovim protupravnim ili nepažljivim postupanjem. Takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi, poslovni broj: Rev-4875/2019-2, prema kojem nenošenje zaštitne kacige kod punoljetnog biciklista, koji nije pridonio nastanku prometne nezgode, ne predstavlja doprinos nastanku štete.

41. Pritom sud ima u vidu nalaz i mišljenje sudskomedicinskog vještaka dr. sc. Pere Bubala, prema kojem bi nošenje zaštitne kacige spriječilo nastanak nagnječenja glave u lijevom čeono-tjemenom području. Međutim, navedena ozljeda, prema nalazu vještaka, nije utjecala na ukupno trajno smanjenje životne aktivnosti tužitelja, koje je posljedica ostalih zadobivenih ozljeda.

42. Slijedom navedenog, imajući u vidu da tužitelj nije bio dužan nositi zaštitnu kacigu, da nije utvrđen njegov doprinos nastanku štetnog događaja te da ozljeda glave nije utjecala na utvrđeno trajno smanjenje životne aktivnosti, sud ocjenjuje da nema osnove za umanjenje naknade štete po toj osnovi, odnosno za primjenu odredbe čl. 1092. ZOO-a zbog nenošenja zaštitne kacige.

43. Prema čl. 219. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika, pa ako u tome ne uspije, njezin zahtjev za pružanje pravne zaštite valja odbiti. Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koja su mjerodavna za ocjenu osnovanosti istaknutog zahtjeva ili navoda.

44. Prema čl. 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

45. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i da predlažu dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Predlaganjem efikasnih dokaza stranka ostvaruje povoljne izglede za svoj uspjeh u parnici. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja. Ta pravila obvezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

46. Na temelju odredbe iz čl. 153. st. 1. ZPP-a sud nije proveo dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku medicine rada, dr. sc. Jelena Macan, dr. med. iz Bregane na okolnost je li tužitelj uslijed pada prilikom vožnje bicikla 24. rujna 2019. u Zagrebu na biciklističkoj stazi, bio privremeno nesposoban za rad u razdoblju od 24. rujna 2019. do 30. travnja 2020., zbog toga što tuženik nije predujmio trošak za provođenje ovog dokaza u roku što ga je odredio sud. Sud je rješenjem od 1. srpnja 2026., koji je tuženiku dostavljen 16. srpnja 2026. tuženiku naložio da u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, uplati predujam u iznosu od 500,00 eura. Također, u navedenom rješenju sud je upozorio tuženika da će odustati od provođenja dokaza ukoliko tuženik u određenom roku ne uplati predujam.

47. Neosnovane su tvrdnje tuženika da je na navedenu uplatu predujma trebalo pozvati tužitelja jer je na tužitelju teret dokazivanja, odnosno tužitelja je trebao dokazati

da je bolovanje bilo opravdano s obzirom da je navedeni dokazni prijedlog predložio tuženik na pripremnom ročištu od 19. siječnja 2023. Osim navedenog, tužitelj je uz tužbu dostavio izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad koja su izdana od strane liječnika te kao takva sukladno ZPP-u predstavljaju javnu ispravu pa potvrđuju ono što se njima određuje, slijedom čega je teret dokaza u konkretnom slučaju bila na tuženiku koji je tvrdio da bolovanje nije bilo opravdano.

48. Tužitelj u ovom postupku zahtijeva naknadu imovinske štete za troškove tuđe pomoći i njege temeljem odredbi čl. 1095. ZOO-a pravičnu novčanu naknadu zbog povrede prava osobnosti iz odredbi čl. 1100. ZOO-a.

49. Prema odredbi čl. 19. st. 2. ZOO-a, pod pravima osobnosti u smislu tog Zakona razumijevaju se, među ostalim, pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje.

50. Prema odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a, u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, a prema stavku 2. istog članka pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojoj služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

51. Radi utvrđenja postojanja i visine štete pročitane su isprave u spisu i provedeno je medicinsko vještačenje.

52. Na temelju izloženih utvrđenih činjenica sud je utvrdio da je kod tužitelja uslijed opisnih ozljeda i njihovih posljedica došlo do povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, težina koje povrede opravdava dosuđenje pravične novčane naknade, kao i do potrebe za tuđom pomoći i njegom.

53. Samu visinu naknade sud je utvrdio vodeći računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli i straha, pri čemu je imao u vidu povezane tegobe i neugodnosti tijekom liječenja, počevši od inicijalne obrade u Kliničkoj bolnici „Sveti Duh”, korištenje lijekova, bolova koje je tužitelj trpio zbog prijeloma tri rebra od toga dva s pomakom ulomaka, koje ozljede su izrazito bolne i dugotrajne), da je liječenje tužitelja trajalo oko 9 mjeseci i da se u medicinskoj dokumentaciji tijekom liječenja navodi da je u više navrata tužitelj imao bolove u prsištu, a naročito kod kihanja, kašljanja, naprezanja i dubokog disanja. U pogledu straha sud je imao u vidu da je primarni strah bio intenzivan i kratkog trajanja, a i tzv. sekundarni strah koji je bio također izražen.

54. Sukladno iznesenom, sud ocjenjuje primjerenim: iznos od 2.000,00 eura po kriteriju fizičkih bolova, iznos od 800,00 eura po kriteriju straha te iznos od 3.000,00 eura po kriteriju smanjenja životne aktivnosti, pa stoga utvrđuje primjerenom pravičnu novčanu naknadu za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje u iznosu od 5.800,00 eura.

55. Prema odredbi čl. 1095. ZOO-a tužitelji ima pravo i na naknadu imovinske štete za troškove tuđe pomoći i njege.

56. Iz mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelju bila neophodna tuđa pomoć i njega u ukupnom trajanju od 63 sata.

57. Cijena sata tuđe pomoći određena je na temelju odredbe čl. 223. ZPP-a, prema mjesnim prilikama i ustaljenoj sudskoj praksi s iznosom od 3,00 eura pa mu po toj osnovi pripada iznos od 189,00 eura.

58. Tužitelju za pretrpljenu neimovinsku štetu pripada ukupno 5.800,00 eura, dok ga je s preostalim dijelom zahtjeva u iznosu od 24.537,25 eura valjalo odbiti kao neosnovanim. Sukladno navedenom, točkom I. izreke usvojen je tužbeni zahtjev prema nalazu i mišljenju vještaka, a točkom III. izreke odbijen je dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 24.537,25 eura (za koji iznos je tužiteljica povukla tužbu (smanjila tužbeni zahtjev), a tuženik nije pristao na povlačenje tužbe) budući da, s obzirom na nalaz i mišljenje vještaka, za taj dio nije utvrđena razlika koju bi tužitelju pripao.

59. Tužitelju su također prema dostavljenim računima i uplatnicama na temelju kojih je utvrđeno da je tužitelj na ime troškova liječenja izvršio četiri uplate u iznosu od po 25,00 kn, odnosno ukupno 100,00 kn, pet uplata u iznosu od po 10,00 kn, odnosno ukupno 50,00 kn, te pojedinačne uplate u iznosima od 50,00 kn, 749,70 kn i 27,03 kn, što ukupno iznosi 976,73 kn. Nadalje, iz računa za spirometriju od 22. svibnja 2020. proizlazi dodatni trošak od 50,00 kn, za koji nije dostavljen dokaz o plaćanju, pa ukupni iskazani troškovi liječenja iznose 1.026,73 kn, koliko tužitelj i potražuje tužbenim zahtjevom, a za koje troškove liječenja su se sudski vještaci očitovali da su bili u vezi predmetnog štetnog događaja te da su bili opravdani, zbog čega je valjalo odlučiti kao pod točkom I. izreke.

60. U odnosu na dosuđenu naknadu imovinske štete za tuđu pomoć tužitelju je dosuđena zakonska zatezna kamata od dana presuđenja pa do isplate, budući da je za iste u trenutku donošenja presude nenovčana materijalna šteta pretvorena u novčanu obvezu i na pravno obvezujući način izražena u novcu, zbog čega je u preostalom dijelu zahtjev za zakonskom zateznom kamatom na ovaj vid štete odbijen kao neosnovan zbog čega je odlučeno kao pod točkom V. izreke ove presude.

61. Na temelju izloženih utvrđenih činjenica sud je utvrdio da je tužitelj za vrijeme bolovanja u utuženom razdoblju od 24. rujna 2019., koje je prema dostavljenim izvješćima o privremenoj nesposobnosti za rad produljivana tijekom narednih mjeseci, zaključno s travnjem 2020. ostvarivao niža primanja od onih koja bi, prema redovitom tijeku stvari, ostvarivao da štetnog događaja nije bilo. Izgubljena neto zarada u razdoblju od 24. rujna 2019. do 30. travnja 2020. utvrđena je kao razlika između pretpostavljene neto plaće (da je tužitelj i dalje mogao raditi na svom radnom mjestu) i stvarno ostvarene neto plaće za vrijeme bolovanja, u ukupnom iznosu od 2.942,23 EUR. Budući da su visina prosječne mjesečne neto plaće i iznosi stvarno isplaćenih plaća odnosno naknada za vrijeme privremene nesposobnosti za rad utvrđeni na temelju obračunskih lista, sud ocjenjuje da utvrđivanje visine izgubljene zarade predstavlja jednostavnu matematičku računsku operaciju, odnosno razliku između plaće koju bi tužitelj ostvario da je radio i iznosa koji su mu stvarno isplaćeni. Prema dostavljenom obračunu, za razdoblje od rujna 2019. do travnja 2020. očekivana primanja iznosila su ukupno 60.000,08 kn, dok su stvarno isplaćena primanja iznosila 37.831,83 kn, pa razlika iznosi 22.168,25 kn odnosno 2.942,23 eura. Stoga za samo utvrđivanje navedene računske razlike nije bilo potrebno provoditi financijsko

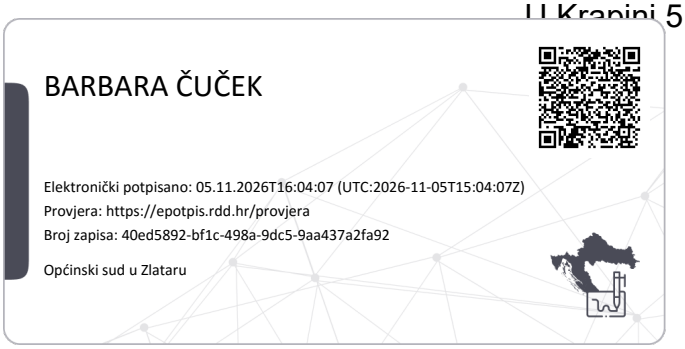
vještačenje, budući da se radi o izračunu na temelju poznatih i dokumentiranih podataka.

62. Tužitelj ima pravo na naknadu izgubljene zaradu koja se u slučaju tjelesne ozljede/narušenja zdravlja nadoknađuje prema čl. 1095. ZOO, jer je riječ o izgubljenoj zaradi zbog posljedica nesposobnosti za rad, odnosno ograničenja radne sposobnosti uslijed štetnog događaja. Istodobno, prema odredbi čl. 1089. st. 3. ZOO-a pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem, slijedom čega je tužitelju dosuđen iznos od 2.942,23 EUR u visini utvrđene razlike između primanja koja bi tužitelj ostvario bez štetnog događaja i primanja koja je stvarno ostvario. Tužitelj na navedeni iznos na temelju odredbe iz čl. 29. st. 2. ZOO-a ima pravo i na zateznu kamatu na pojedine mjesečne iznose koje teku od prvog sljedećeg dana od dana njihovog dospijeća prema datumu isplate odnosno od 25. rujna 2019., zaključno s 1. svibnja 2020., s time da je tužitelju dosuđena zatezna kamata od sljedećeg dana podnošenja odštetnog zahtjeva odnosno od 19. svibnja 2022., zbog čega je valjalo odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

63. Sa zahtjevima za isplatu tužitelj je uspio s 26,98%, a u odnosu na osnovu tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio u cijelosti pa tako prosječni uspjeh tužitelja u parnici ukupno iznosi 63,49%, a tuženikov 36,51%. Sukladno tome, tužitelju je priznato 26,98% (63,49%-36,51%) troškova zastupanja potrebnih za vođenje parnice, a zahtjev tuženika za naknadu troškova je odbijen u cijelosti. Tužitelju su, kao potrebni priznati troškovi: sastava zahtjeva za naknadu štete prema Tbr. 28. i Tbr. 7. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 138/23.), sastava tužbe prema Tbr. 7/1, u iznosu od 500 bodova, sastava podnesaka od 14.12.2022., 9.11.2023., 24.11.2023., 8.10.2024. i 29.6.2026., prema Tbr. 8/1 u iznosu od po 500 bodova za svaku od navedenih radnji, zastupanja na ročištima od 19.1.2023., 13.9.2023., 18.10.2023., 22.10.2024., 11.9.2025. i 27.10.2026. prema Tbr. 9/1 u iznosu od 500 bodova za svaku od navedenih radnji, što zajedno iznosi 6.500,00 bodova, odnosno, prema vrijednosti boda od 2,00 eura iz Tbr. 54. iznosi 13.000,00 eura. Navedeni troškovi priznati su mu razmjerno uspjehu od 26,98 %, odnosno u iznosu od 3.507,40 eura, čemu valja dodati PDV u iznosu od 876,85 eura. Tužitelju su u cijelosti priznati troškovi medicinskog vještačenja u iznosu od 400,00 eura jer je navedeni trošak bio nužan za donošenje odluke u ovom predmetu. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podnesaka od 27.6.2022. i 26.6.2024. uz koji dostavlja dokaz o uplati sudske pristojbe i predujma za vještačenje jer nije bio potreban za vođenje ovog postupka, budući da sud ima uvid u izvršena plaćanja. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 19.1.2023. jer nije bio potreban za vođenje ovog postupka budući da je navode iz podneska mogao iznijeti na ročištu od 19.1.2023. Osim troškova zastupanja, priznati su mu troškovi sudske pristojbi na tužbu u iznosu od 388,77 eura i presudu u iznosu od 56,84 eura. Tuženiku je naloženo da tužitelju na ime naknade troškova ukupno plati 5.229,86 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom sukladno odredbi iz čl. 29. ZOO-a, zbog čega je odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude, dok je tužitelj odbijen s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška kao neosnovan, zbog čega je odlučeno kao pod točkom VI. izreke ove presude.

64. Na trošak je tužitelju dosuđena i zatezna kamata od presuđenja na cjelokupni iznos troškova, na temelju odredbe iz čl. 151. st. 3. ZPP-a, zbog čega odlučeno kao pod točkom III. izreke ove presude.

U Krapini 5. studenog 2026.

S u d a c:

Barbara Čuček

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u roku od 15 dana.

DOSTAVITI:

1. Domagoj Vukušić, odvjetnik iz Zagreba, Mihanovićeva 20, putem e-Oglasne ploče
2. Filip Gereci, odvjetnik iz Zagreba, Folnegovićeva ulica 6/b, putem e-Oglasne ploče

Broj zapisa: **9-3088f-ba04c**

Kontrolni broj: **07970-b90ba-88049**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.